

Sumarul tezei de doctorat

Reziliența economică a devenit imperativul central care modelează politicile contemporane, în condițiile în care țările europene se confruntă cu o gamă din ce în ce mai intensă de crize de mediu, sociale și economice și instabilitate financiară. În termeni generali, societatea a înțeles treptat că reziliența economică se construiește, de asemenea, pe baza practicilor durabile, mai degrabă decât să se bazeze complet pe o creștere economică perpetuă care nu consideră costurile de mediu. Această schimbare de paradigmă se datorează unei reacții la dovezile tot mai numeroase că o economie bazată pe utilizarea intensivă a resurselor este corelată cu o degradare mai mare a mediului și o inegalitate socială mai mare, ducând la potențiala vulnerabilitate a unei țări la riscuri sistemice cu impacturile negative asupra perspectivelor pe termen lung pentru stabilitatea economică și bunăstarea socială.

În acest context, această teză propune următoarele întrebări de cercetare: (i) Ce combinație de politici consolidează cel mai bine bunăstarea socială, sustenabilitatea mediului și reziliența economică în țările europene simultan? (ii) Care este relația dintre caracteristicile estimate ale memoriei și cele mai bune practici pentru eficacitatea și persistența politicilor în diferite arii de sustenabilitate? (iii) Cum sunt compromisurile fezabile între obiectivele sociale, de mediu și economice afectate de diferite specificații de constrângere, setări ale parametrilor de memorie și alocări de pondere a politicii? Prin urmare, poate fi formulat astfel: „Care este cea mai eficientă modalitate prin care factorii de decizie din Europa pot concepe un mix de politici care să creeze prosperitate, să protejeze planeta și să îmbunătățească bunăstarea socială și cum ar trebui acest mix să echilibreze aceste eforturi pentru o eficacitate maximă?”.

Această teză susține că abordările fragmentate în guvernarea durabilă a Uniunii Europene trebuie înlocuite cu cadre integrate, bazate pe dovezi. Recomandările formulate pe baza rezultatelor tezei se concentrează pe integrarea strategică, optimizarea temporală și diferențierea regională și oferă o hartă de parcurs pentru implementarea „Pactului ecologic european”, „Next Generation EU” și „Pilonul european al drepturilor sociale”. Prin prioritizarea energiei regenerabile, implementarea de investiții sociale minime și strategii variate bazate pe modelele regionale de EKC, factorii de decizie europeni pot trece de la gestionarea reactivă a crizelor la o guvernare proactivă, informată științific.

Cuvinte cheie: durabilitate, reziliență economică, optimizare, set de politici